

РЕШЕНИЕ

№ 4663

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3491** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) с адрес [населено място], [улица], срещу Решение № 385 от 23.01.2023 г. по нахд № 5268/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 96-ти състав, с което е отменено Предупреждение № 11-01-846²⁰²¹ от 23.03.2022 г., издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл.28 ЗАНН А. А. Б., ЕГН [ЕГН], е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение на чл.26, ал.1, т.1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), представляващо маловажен случай в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено предвиденото в закона наказание.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Оспорва доводите на СРС за неправилно приложение на чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП, която норма намира за ясна и безпротиворечива, установяваща срок за изпълнение на задължението от момента на сключване на договор за обществена поръчка. Излага подробни съображения относно наличие на валидно сключен договор между БНР и «Техно» ООД с дата 30.12.2019 г., съдържащ подписите на двете страни, поради което

поведението на генералния директор на БНР било съставомерно по чл.256а от ЗОП. До изтичане на законовия срок по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП същият е имал качеството на възложител по чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, респ. е носител на задължението по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП. Буквалното тълкуване на разпоредбата налага извод, че срокът за изпълнение на задължението тече от сключване на договора, а не от неговото влизане в сила, респ. регистриране в деловодната система на БНР. Наличието или липсата на оригинал на договора (каквото не се съхранявал в БНР) също били без значение. Законът допускал представяне на писмено доказателство в заверено от страната копие, което не било оспорено за неговата автентичност и истинност, т.е. документът имал обвързваща доказателствена сила. Сочи, че административнонаказващият орган (АНО) е приел, че нарушението не е извършено умишлено, а по непредпазливост и предвид по-ниската степен на обществена опасност на засегнатите отношения правилно е преценил деянието за «маловажно» по смисъла на чл.28 ЗАНН, респ. е намерил основание за издаване на процесното предупреждение. Изводите на въззивната инстанция за липса на нарушение оспорва като противоречащи на материалния закон. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено процесното предупреждение.

Ответникът А. А. Б., ЕГН [ЕГН], оспорва касационната жалба, чрез адв. Л. К. от САК. Претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС, тъй като не е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП. Твърди, че договорът не е подписан от него, не е регистриран в деловодната система на БНР и никой не е знаел за съществуването му преди получаване на писмо от «Техно» ООД от 17.06.2020 г. Излага подробни съображения за липса на субективен елемент на нарушение както под формата на умишъл, така и на непредпазливост, тъй като е встъпил в длъжност на 27.01.2020 г., а вмененото нарушение е от 30.01.2020 г., към който момент не било спорно, че не е знаел за съществуването на договора от 30.12.2019 г. Такъв не бил постъпвал изобщо в БНР на хартиен или електронен носител. Счита за правилен извода на СРС за наличие на «случайно деяние» по смисъла на чл.15 от НК. Претендира за оставяне в сила на решението и присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 385 от 23.01.2023 г. по нахд № 5268/2022 г. СРС, НО, 96-ти състав, е отменил Предупреждение № 11-01-846²⁰²¹ от 23.03.2022 г. НА директора на АДФИ, с което на основание чл.28 ЗАНН А. А. Б., ЕГН [ЕГН], е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение на чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП, представляващо маловажен случай в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено предвиденото в закона наказание.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. В. П., на свидетел на наказаното лице – А. Б. М., в качеството му на предходен генерален директор на БНР, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК.

Въз основа на тях СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: БНР имало регистрация в Агенцията по обществените поръчки като възложител на

обществени поръчки с партиден № 00349.

С Решение № РД-05-4/22.01.2020 г. на Съвета за електронни медии А. А. Б. бил избран за генерален директор на БНР, като встъпил в изпълнение на длъжността си на 27.01.2020 г.

На 04.12.2017 г. между БНР и „Медиавижън“ ООД, „Джи Ди Ар Системс“ ООД и „Техно“ ООД било сключено Рамково споразумение № ЗОП 48 след проведена открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка за звукотехническо оборудване, системи и консумативи“.

В съответствие с чл. 82, ал. 4, т. 1 от ЗОП, възложителят БНР отправил писмена покана до лицата по Р. споразумение с изх. № ОП-01-255/24.10.2019 г. за представяне на оферта за „Доставка на резервни части, инсталация и поддръжка на звукосмесителни аудио пултове, производство на L., DHD и S., работещи в студията на БНР и Централна апаратна на БНР“. До изтичане на крайния срок за подаване на оферти са получени документи от „Техно“ ООД, „Джи Ди Ар Системс“ ООД и „Медиавижън“ ООД.

Въз основа на проведения вътрешен конкурентен избор и влязло в сила Решение № ОП-01-268/11.11.2019 г. за класиране и определяне на изпълнител на обществената поръчка бил изготвен проект на договор за доставка и монтаж на звукотехническо оборудване при условията на договора, техническа спецификация, техническо и ценово предложение.

На неустановена дата преди 30.12.2019 г. договорът бил подписан за възложителя БНР от М. С. – директор на Дирекция „Правна“ в БНР, след което на неустановена дата преди 30.12.2019 г. бил подписан и от свидетеля А. М. - и.д. генерален директор на БНР.

Впоследствие на неустановени дати договорът бил подписан от името на възложителя и от В. К. (съгласно заповед от името на А. В. – икономически директор на БНР) и Р. Р. – директор на дирекция „Техника“ към БНР (заявител по ОП). След подписване на проекта на договора от всички лица за възложителя БНР, същият бил изпратен по куриер на изпълнителя „Техно“ ООД. Последният бил получен на неустановена дата и подписан от К. К. – управител на „Техно“ ООД.

Върху договора била поставена дата 30.12.2019 г. от неустановено по делото лице. К. К. изпратил обратно в БНР оригиналните два екземпляра от договора, като направил ксерокопие за себе си. Липсват писмени доказателства за получаване в БНР на подписаните от изпълнителя договори. Изпратените от „Техно“ ООД договори не били регистрирани в деловодната система на БНР.

С писмо от „Техно“ ООД от 01.06.2020 г., постъпило в БНР на 17.06.2020 г., било изискано изпълнение на задълженията от страна на БНР по договора с дружеството, като към писмото било приложено заверено копие от договора от 30.12.2019 г.

С писмо с изх. № 10-343#1/23.06.2020 г. А. Б. отговорил на „Техно“ ООД, че представеният към писмото от 01.06.2020 г. договор с дата 30.12.2019 г. липсва в БНР, такъв не бил завеждан в деловодната система на БНР, поради което било отказано неговото изпълнение.

А. Б. назначил извършване на вътрешна проверка, резултатите от която били обективирани в одитен доклад на проверяващи служители от БНР с констатации за множество извършени нарушения на процедурата по сключване на договора с „Техно“ ООД.

С оглед на констатациите от доклада, А. Б. подал сигнали до АДФИ и СРП, въз основа

на които били образувани проверки в АДФИ, както и ДП № 7/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 15917/2021 г. по описа на СГП.

При извършена на 11.10.2021 г. проверка в Регистъра на обществените поръчки по партидата на БНР под идентификационен номер 00349-2017-0019, служителите на АДФИ установили, че не е изпратено до АОП за публикуване в РОП обявление за възлагане на обществената поръчка.

Въз основа на направените констатации при проверката, свидетелката М. В. П., на длъжност „държавен финансов инспектор“ в АДФИ, съставила по реда на чл.40, ал. 2 ЗАНН срещу А. Б. АУАН № 11-01-846/14.10.2021 г. за извършено от последния административно нарушение по чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП. Въз основа на така съставения АУАН, директорът на АДФИ издал Предупреждение № 11-01-846²⁰²¹/23.03.2022 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на основание чл. 28, ал. 1 ЗАНН на А. Б. било отправено предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено предвиденото в закона административно наказание.

СРС е приел за доказано, че е имало подписан договор между БНР, като възложител, и „Техно“ ООД, като изпълнител, за доставка и монтаж на звукотехническо оборудване със съответна техническа спецификация, техническо и ценово предложение, който не бил обявен за вписване в Регистъра на обществените поръчки. Посочил е, че в административнонаказателната преписка не се съдържа оригинал на процесния договор. Подкрепа на този извод намерил в заключителното мнение за прекратяване на наказателното производство на следовател от СО-СГП от 26.08.2022 г. по ДП № 7/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 15917/2021 г. по описа на СГП, според което БНР не съхранява оригинал на договора с поставена дата 30.12.2019 г., а само проект на договора без дата, подписан единствено от А. М. и М. С. (предоставеното на съда копие на л. 191-199 от делото).

С позоваване на показанията на К. К. - управител на „Техно“ ООД, дадени в хода на воденото под надзора на СГП наказателно производство, съдът е приел, че дружеството не съхранява оригинал на договора, като е изпратило на неустановена дата и по неустановен начин двата екземпляра на договора на БНР, но е направило копие от същия договор, което реално е изпратило с писмото си до БНР на 01.06.2020 г.

В заключение, решаващият съд е приел за установено, че БНР никога не е съхранявало оригинал или екземпляр от процесния договор между БНР и „Техно“ ООД с вписана дата 30.12.2019 г., подписан от всички посочени в него лица, както и, че такъв договор никога не е регистриран в деловодната система на БНР.

Кредитирал е показанията на свидетеля А. М. като предходен генерален директор на БНР, че е подписал договора втори по ред, след като вече е имало положен подпис от М. С., към който момент същият не е имал поставена дата, в частност „30.12.2019 г.“. Св. М. не е знаел, че процесният договор е „довършен“, поради което и не е казал за него на А. Б. при встъпването му в длъжност. Според М., подписан от всички посочени в него лица екземпляр от договора се е „появил“ в БНР чрез прилагането му в копие от „Техно“ ООД при подаване на писмото до БНР от 01.06.2020 г., каквото копие било приложено и към материалите по ДП № 7/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 15917/2021 г. по описа на СГП.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни

длъжностни лица, в давностните срокове за съставяне на АУАН и за издаване на предупреждението, визирани от законодателя в разпоредбата на чл. 261, ал. 1 ЗОП (специална по отношение на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, която предвижда по-кратък срок за издаване на АУАН) и чл. 34, ал. 3 ЗАНН. АУАН съдържа задължителните реквизити по чл. 42 ЗАНН, липсвали противоречия или неясноти в съдържанието на АУАН и предупреждението по чл. 28, ал. 1 ЗАНН, поради което е приел, че липсват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния АУАН и обжалваното предупреждение.

От материална страна е обосновал правен извод, че жалбоподателят А. Б. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП, тъй като липсвал сключен договор за обществена поръчка. Обосновал е извода си с чл. 2.1. от процесния договор, според който същият влиза в сила на датата на регистрирането му в деловодната система на възложителя (БНР), която дата се поставяла в началото на договора върху всички негови екземпляри. Посочил е, че процесният договор не е бил входиран и регистриран в деловодната система на БНР, с което не е бил завършен сложният фактически състав по сключването му, а именно, последният да бъде регистриран в деловодната система на БНР, за да породи своите правни последици.

Тълкувал е разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП в смисъл, че урежда задължение за изпращане на обявление за публикуване в 30-дневен срок от сключване на съответния договор, т.е. от момента, в който последният е породил своите правни последици, докато в конкретния случай било уговорено, че същият влиза в сила и поражда последици за страните, не от момента на фактическото му подписване, а от момента на регистрирането му в деловодната система на БНР. Въз основа на това тълкуване е достигнал до извод, че процесният договор следва да се счита за „сключен“ по смисъла на чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП на датата на регистрирането му в деловодството на БНР. Доколкото този момент не бил настъпил, то за наказаното лице не било възникнало задължение по чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП да изпраща за публикуване обявление за възлагане на поръчка по същия договор.

Изложил е допълнителни мотиви, че деянието не е извършено виновно от А. Б. и при двете форми на вина – умисъл и непредпазливост по аргумент от чл.7, ал.2 от ЗАНН. Обосновал е, че Б. не е подписал процесния договор и до 17.06.2020 г. не е знаел за неговото съществуване, поради което не е налице умисъл, а „фактическа грешка“ по смисъла на чл.14, ал.1 от НК (незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението, изключва умисъла относно това престъпление).

Приел е, че административното нарушение не е осъществено и в хипотезата на небрежност, а предвид липсата на съзнание за факти от обективната страна на административното нарушение, последното не би могло да се извърши при форма на вина самонадеяност (съзнавана непредпазливост). В тази връзка е посочил, че А. Б. не е имал обективна възможност да узнае за подписването на договора от 30.12.2019 г., при липса на доказателства, че такъв екземпляр на документа е постъпил в БНР преди 30.01.2020 г., когато се твърди, че е извършено административното нарушение, докато Б. е встъпил в длъжност на 27.01.2020 г. Предвид неналичието на този договор в БНР на хартиен или електронен носител, респ. липсата на регистрацията му в деловодството на БНР, то последният не е можел да узнае за съществуването му, респ. да изпълни задължението по чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП в срок до 30.01.2020 г. В случая Б.

не е могъл да предвиди неправомерния резултат, тъй като обективно не е могъл да узнае за съществуването на процесния договор, който поражда задължението му по чл. 26, ал. 1, т. 1 ЗОП. Посочил е, че в случая е налице хипотезата на чл. 15 НК, т. нар. „случайно деяние“, която изключва и непредпазливата форма на вина при извършване на процесното нарушение, с оглед на което Б. не е осъществил и от субективна страна състава на вмененото му административно нарушение.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство. Спазени са и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници.

Правилен и съответен на събраните по делото доказателства е решаващият извод на районния съд за липса на категорични доказателства процесният договор да е бил известен на А. Б. в качеството му на генерален директор на БНР към датата на вмененото нарушение на 30.01.2020 г., което изключва субективния елемент от състава на вмененото нарушение, вкл. по смисъла на чл.14, ал.1 и чл.15 от НК, вр. чл.11 ЗАНН.

Подписано копие от процесния договор е приложено едва към писмо изх.№ Т-246/29.05.2020 г., изпратено от „Техно“ ООД до БНР вх.№ 10-315/01.06.2020 г. по описа на БНР (л.119). С допълнително писмо вх.№ 10-343/17.06.2020 г. по описа на БНР „Техно“ ООД изискала авансово плащане по договора като приложило фактура № 00...3456/17.06.2020 г.

На последното писмо е изготвен отговор изх.№ 10-343#1 от 23.06.2020 г. от А. Б. – ген.директор на БНР, според който подобен договор не е завеждан в деловодната система на БНР и „в нашите документни системи *липсва* копие от този договор“. За разрешаване на ситуацията директорът на БНР разпоредил извършване на вътрешна одитна проверка.

Според чл.31.1 от Правилник за възлагане на обществени поръчки в БНР *когато* в резултат на проведена процедура или събрани оферти е избран изпълнител на обществена поръчка (ОП), БНР сключва писмен договор по реда на ЗОП.

Не е спорно, че е налице влязло в сила Решение № ОП-01-268/11.11.2019 г. на икономически директор на БНР за класиране и определяне на изпълнител на обществената поръчка. Съгласно чл.32 от Правилника за възлагане на ОП в БНР договорът се парафира от директора на дирекция „Правна и човешки ресурси“ (в случая М. С.) и от представител на дирекцията/структурно звено в БНР – заявител, който отговаря за оформянето на изискуемите документи, за Процедурата за предварителен контрол и за „двоен подпис“ за БНР (в случая директор на Дирекция „Техника“). Договорът, заедно с оформените документи, се предоставя за утвърждаване от УС на БНР. Генералният директор и икономическия директор подписват договора след утвърждаването му от УС на БНР. След подписване на договора от страна на БНР, заявителят го

предава на ръководител отдел „Обществени поръчки“, *който организира подписването на договора от страна на изпълнителя.* Договорът се подписва от изпълнителя и се завежда в деловодната система на БНР, само след като изпълнителят предостави на ръководителя на отдел „ОП“ в БНР всички изискуеми документи.

Установява се от Доклад за извършен анализ на процесния договор по одитен ангажимент от 03.07.2020 г., че заявител на процесната ОП е директорът на дирекция „Техника“ в БНР, който сторил това с мотивационно писмо рег. №30-2818 от 07.08.2019 г. Комисията за провеждане на процедурата по ОП е назначена със заповед от 31.10.2019 г. на А. В. – икономически директор на БНР. На същата дата, на председателя на комисията са предоставени три оферти от „Медиавижън“ ООД, „Джи Ди Ар Системс“ ООД и „Техно“ ООД. Комисията е провела заседание на 05.11.2019 г. и е класирала на първо място „Техно“ ООД. На 08.11.2019 г. УС на БНР е утвърдил протокола на комисията и с решение от 11.11.2019 г. А. В. е определил „Техно“ ООД за изпълнител на ОП.

С писмо от **22.11.2019 г.** А. В. помолил управителя на „Техно“ ООД К. К. да се яви в сградата на БНР, за да подпише договор. Според одитния доклад писмото от 22.11.2019 г. не отговаря на изискванията на чл.68 от ППЗОП, тъй като не е уговорена *дата на сключване на договора.* На 27.11.2019 г. УС на БНР утвърдил сключването на договор с „Техно“ ООД. С писмо от **02.12.2019 г.** представител на „Техно“ ООД уведомил техническия директор на БНР г-н Р. Р. за проблем във връзка с доставката на резервни части за България от производителя L..

Установява се от одитния доклад, че управителят на „Техно“ ООД г-н К. е бил в невъзможност да подпише договора в едномесечен срок, считано от 11.11.2019 г., т.е. в срок до 11.12.2019 г. поради пътуване в чужбина, поради което в свое писмо до БНР от 10.12.2019 г. К. помолил да подпише договора в срок до 11.01.2020 г.

На 30.12.2019 г., в 13:43 часа, Р. И. – експерт „ОП“ в БНР, с копие до М. С., изпратила на електронна поща писмо до „Техно“ ООД с молба договор да бъде подписан в срок до 11.01.2020 г. Писмото от 30.11.2019 г. съдържало и текст „Моля, ако имате възможност писмото да ни го донесете утре, 31.12.2019 г., до 12:00 часа“. Писмото е с вътрешно противоречив текст, от който не става ясно кой документ следва да бъде донесен в БНР в срок до 31.12.2019 г.

В обобщение, при липса на данни за уговорена конкретна дата за сключване на договор в нарушение на чл.68 от ППЗОП, при данни за невъзможност на управителя на „Техно“ ООД да подпише договора преди 11.01.2020 г. и предвид противоречивото съдържание на писмото на БНР от 30.12.2019 г., съответен на данните по делото е изводът на СРС, че към датата на извършване на вмененото нарушение Б. не е знаел, че в БНР съществува екземпляр от процесния договор, който да бъде обявен по реда на чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП.

Според одитния доклад от 03.07.2020 г. на вътрешния одитор е предоставено становище на П. Е. – финансов контролър на БНР. На 08.01.2020 г. П. Е. изготвил становище до генералния директор А. М., което е регистрирано в

деловодната система на БНР на 14.01.2020 г. За целите на изготвяне на одитния доклад на вътрешния одитор били предоставени *два оригинални екземпляра от становище вх. №30-180 от 14.01.2020 г. на П. Е. с различно съдържание*. На единия екземпляр била поставена резолюция от 14.01.2020 г. „Запознат съм“ от А. М.. На втория екземпляр били поставени две резолюции от **17.02.2020 г.** от А. Б. – „До Вътрешен одит за целесъобразност на подписания договор в срок до 28.02.2020 г.“, „До Техника – ситуационна обосновка на капиталово искане в срок до 28.02.2020 г.“ и резолюция от **18.02.2020 г.** на А. Б.: „За консултативно мнение от вътрешен одит“. Изложеното потвърждава извода на СРС, че към датата на извършване на вмененото нарушение на 30.01.2020 г. са налице обстоятелства по чл.14, ал.1 и чл.15 НК, вр. чл.11 ЗАНН, изключващи субективния елемент от състава на нарушението.

В свое становище вх. №30-180 от 14.01.2020 г. П. Е. уведомил генералния директор на БНР А. М., с копие до УС на БНР, за констатирани несъответствия и съмнение по отношение на предоставена му заявка за поемане на задължения и проект на процесния договор.

Заключителното мнение на вътрешния одитен доклад от 03.07.2020 г. е, че с процесния договор „без дата и номер“ в нарушение на чл.116 от ЗОП е нарушена прогнозната стойност на рамковото споразумение. Констатирано е и нарушение на чл.113, ал.3 от ЗОП. При тези данни правилен и обоснован е решаващият извод на СРС, че коментираният от вътрешната проверка документи касаят копие на процесния договор „без дата и номер“, което при липса на регистрация в деловодната система на БНР към 30.01.2020 г. не е навело възложителя Б. на извод за наличие на валидно сключен договор, който да подлежи на обявяване по чл.26, ал.1, т.1 то ЗОП.

Възложителят сключва писмен договор за обществена поръчка при наличие на изпълнение от страна на изпълнителя на условията, посочени в чл.112, ал.1 от ЗОП. Съгласно ал.6 на същата норма възложителят сключва договора *в едномесечен срок след влизането в сила на решението* за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това решение. Съгласно чл.68, ал.1 от ППЗОП след влизането в сила на решението за определяне на изпълнител страните *уговарят датата и начина за сключване на договора*. Последното изискване не е спазено в настоящия случай.

Представянето на процесния договор в два различни варианта правилно и обосновано е навело районния съд на извод за липса на извършено от субективна страна нарушение по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП.

Проектът на договор е част от съдържанието на документацията за ОП съгласно чл.31, ал.1, т.5 от ЗОП, но до неговото сключване се стига след провеждане на процедура по ЗОП. В настоящия случай процедурни правила се съдържат и във вътрешен Правилник за провеждане на ОП в БНР. Дори да се приеме, че в случая е имало подписан от страна на БНР екземпляр от договор, то съгласно Правилника за провеждане на ОП в БНР след подписване на договора от страна на БНР, заявителят го предава на ръководител отдел „Обществени поръчки“, *който организира подписването на договора от страна на изпълнителя*. Договорът се подписва от

изпълнителя и се завежда в деловодната система на БНР, само след като изпълнителят предостави на ръководителя на отдел „ОП“ в БНР всички изискуеми документи. Последното изискване на вътрешния правилник е в съответствие с чл.112, ал.1 от ЗОП, който също поставя изпълнението на определени изисквания от изпълнителя като предпоставка за сключване на договор.

Спецификата на случая е, че договорът първо е подписан от възложителя и едва след това в изпълнение на вътрешни процедурни правила е изпратен за подпис на изпълнителя. Спазването на изискванията по чл.112, ал.1 от ЗОП е гарантирано чрез вписаното в самия договор условие по чл.2.1 – договорът влиза в сила на датата на регистрирането му в деловодната система на БНР, *която дата се поставя в началото на договора върху всички негови екземпляри*. Именното последното условие в случая не е доказано. Липсват доказателства как е организирано изпращането на подписан от БНР екземпляр от договора на „Техно“ ООД, не е определена дата за сключване на договора съгласно чл.68 от ППЗОП, няма доказателства кога договорът е подписан от управителя на „Техно“ ООД, как и кога е бил приет обратно в БНР подписаният от „Техно“ ООД. Процесният договор не е регистриран в деловодната система на БНР, поради което е неясно кой, кога и къде е поставил датата 30.12.2019 г. в един от екземплярите. Визираните неясноти и противоречия правилно са навели решаващия съд на съмнения точно на коя дата е сключен процесният договор, предвид разпоредбата на чл.2.1 от същия – договорът влиза в сила на датата на регистрирането му в деловодната система на БНР, *която дата се поставя в началото на договора върху всички негови екземпляри*. С други думи – при липса на регистрация в деловодната система на БНР се разколебава извода да наличие на яснота относно посочената в самия договор дата на сключването му на 30.12.2019 г. предвид чл.2.1 от същия.

Установява се от одитния доклад от 03.07.2020 г., че към 14.01.2020 г. в БНР е бил наличен екземпляр от договор без дата и само с два подписа, който не е регистриран в деловодната система, което е дало основание на генералния директор да отрече наличието на валидно сключен договор по смисъла на чл.2.1 от същия, което от своя страна изключва неговата вина.

При липса на регистрация на договора в деловодната система на БНР, при наличие на копия от договора без дата и подписи и неяснота по отношение на времето, мястото и лицето, поставило дата 30.12.2019 г. в единия от екземплярите, правилен и обоснован е крайният извод на СРС за липса на яснота относно датата сключване на договор, който да бъде обявен по реда на чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП.

По изложените съображения и като е достигнал до извод за липса на нарушение по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП от субективна страна районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона. Изцяло се споделят изводите на решаващия съд относно липсата на субективния елемент от фактическия състав на нарушението, към които мотиви следва да се направи препратка съгласно чл.221, ал.1, изр.2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

Доводите на районния съд за липса на оригинал на договора следва да се

възприемат като допълващи по отношение на крайния извод за липса на нарушение по чл.26, ал.1, т.1 от ЗОП, поради което принципно правилното разсъждение на касатора, че неоспорването на документа относно неговата автентичност и истинност, на влияе на доказателствената сила на копието, не се отразява на крайния изход на спора.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят сторените в касационното производство разноски за адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението на касатора за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. съобразно фактическа и правна сложност на спора, което следва да се намали до минимума от 400 лв. по чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 385 от 23.01.2023 г. по нахд № 5268/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) с адрес [населено място], [улица], да заплати на А. А. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.2, чрез адв. Л. К., разноски в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.